

den Rute, det ærede Medlem talte om, og det har ikke været ret mange Timer ad Gangen, høist 8. Oplysningerne foreligge aldeles klare og tilstrækkelige, og det vide ogsaa vedkommende Funktionærer meget godt, fordi de faa Tillægsbetaling for hver Mil eller Time, de køre. Hvad Eshjerguten angaar, vilde det ærede Medlems Argumentation kunne føre til — ikke at Staten overtog Eshjerguten; jeg har allerede om den sagt, at skal der gøres nogen Forandring, hvad jeg ikke kan sige i Dieblisset, vilde det nærmest være i den Retning, at Subventionen efterhaanden falder bort — altsaa, hans Standpunkt maa føre til, ikke at Staten overtager Eshjerg—Barkstone—Ruten; thi hvorfor skulde den overtage netop den Rute — nej, saa maatte den overtage al Søtransport paa Ulandet. Det maatte være Konsekvensen. Men det vil han ikke faa mig til at anerkende Rigtigheden af.

Berg: Den højtærede Finansminister fremsatte en lang Bemærkning over Hensigtsmæssigheden af den nye Frilagerbygning. Delvis er det bestridt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber). Det er ikke mig magtpaaliggende ved denne Sag, om den ene eller den anden af de ærede Talere har Ret angaaende Hensigtsmæssigheden af denne Bygning. Det er heller ikke mig magtpaaliggende, om det koster noget mere eller mindre at gøre denne Frilagerbygning hensigtsmæssig. Det er for mig det afgørende, naar der overhovedet nu tales om Frilagerbygningen, at den staar som et Minde om, at Grundloven er brudt, og Egenerabidigheden regerer, og det Mærke vil jeg i mine Bemærkninger sætte paa denne Bygning, hvor smukt og hensigtsmæssig den end bliver indrettet. Den højtærede Minister har i Halvtredserne haft en anden Opfattelse af ministeriel Gerning, naar man gif hen og tog Bevillinger, som Folketinget havde nægtet. Jeg minder om hans Del i Anklagen mod det Ørstedste Ministerium. Og det er jo ikke saa, at det er blot Forudsætningerne for vor Grundlov, der ere bristede, men det er selve Grundloven, der er bristet. Enhver sammenligne § 49 med den nuværende Tilstand. Den meget ærede Finansminister henviser til de administrative Budgetter; de ogsaa som Bilag til hans Finansprovisorium; de komme snart, antager jeg. Det er meget løjerlige Ting i vore Dage, disse administrative Budgetter. Før Grundloven havde vi administrative Budgetter, Udgifter approberede af Christian VIII, og et saadant administrativt Budget med Bilag havde vi

f. Eks. i 1841 og de følgende Aar under Christian VIII. Den Gang befuldte man Enevoldsmagten for at ødsle med Statens Midler og spottede Ordene: „Nu vilde vi alle spare“. Man sammenligne nu Christian VIII's administrative Budgetter med det nuværende Ministeriums, og man vil komme til det Resultat, at uagtet det den Gang var for det samlede Monarki, at de administrative Budgetter gjaldt, medens det nu kun er for de $\frac{3}{5}$, at det nuværende Ministeriums administrative Budgetter gælder, saa ere de dog 3 Gange saa store som de forrige. Dog, det er ikke Sagen; men Sagen er, at medens vi nu ere inde under Grundloven, og der er tilfiktret os fuldstændig Bevillingsret, henviser man os til et administrativt Budget til Opførelse af en Bygning til en Million eller saa. Det er det, jeg gerne vilde have bemærket, at hvor meget godt der end kan siges om den Bygning, hvor ønskelig den end har været, og hvor paatrængende nødvendigt det var at faa den opført i Aar, uagtet den var forfattet, saa er den konstitutionelle Finansminister dog ikke traadt tilbage for at lade en anden tage Ansvaret. Men da siger jeg: Denne Bygning staar som et Minde blandt mangfoldige andre om denne Ministers Egenerabidighed og om, hvad der er traadt i Grundlovens Sted.

Harald Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem har allerede 3 Gange haft Ordet, og den sidste „korte Bemærkning“ var ikke saa ganske kort. Jeg vil dog give det ærede Medlem Ordet under Forudsætning af, at det bliver en virkelig kort Bemærkning.

Harald Jensen: Jeg vil kun gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at gennem Administrationen kan han selvfølgelig faa Normaltimerne at vide, men vil han undersøge, om Arbejdstiden har passeret, som jeg har opgivet, maa han have Gennemsnittstimerne, som ere arbejdede paa det Arbejde paa Klampenborgbanen. Forøvrigt skal jeg kun sige med Hensyn til Eshjerg-Ruten, at selv om den højtærede Indenrigsminister ikke vil ind paa at overtage al Søfart — noget, jeg selvfølgelig gerne ønsker — saa er Staten jo dog betydelig inde paa Principet, saa at det ikke kunde gøre saa meget, om ogsaa denne Del, som kunde gavne Landet i saa høj Grad, kom ind under Staten.